

بررسی ابعاد فقهی حقوقی بازداشت موقت با نگاهی به اسناد بین‌الملل

محسن جعفری^۱، فاطمه اسدی^۲

^۱ دانش‌آموخته کارشناسی ارشد حقوق عمومی

^۲ دانش‌آموخته کارشناسی ارشد حقوق عمومی

چکیده

بازداشت موقت عبارت است از سلب آزادی از متهم و تحت‌نظر قرار دادن او در طول تمام یا قسمتی از تحقیقات مقدماتی توسط مقام صالح قضایی. پیش‌بینی این سنگین‌ترین قرار تأمین بایدها و نبایدهایی دارد که ارتباط مستقیم با اصول مربوط به تضمین حقوق متهم در دادرسی عادلانه و منصفانه دارد. به همین علت امروز اصل صدور قرار بازداشت موقت در موارد خاص و استثنایی در اسناد بین‌المللی و حقوق کیفری کشورهای مختلف پذیرفته شده است. در متون فقهی فقهای متقدم و متأخر نیز می‌توان هم در امور کیفری و هم در امور حقوقی بارقه‌هایی از این مهم را ملاحظه کرد، هرچند برخی از فقها در حبس کردن متهم پیش از محاکمه اظهار تردید کرده‌اند. قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ واجد نوآوری‌هایی از جمله لغو موارد قرار بازداشت موقت الزامی، محدود نمودن جرایم مشمول صدور قرار بازداشت موقت و... می‌باشد که نشان از توجه ویژه قانونگذار به موازین بین‌المللی است.

واژه‌های کلیدی: بازداشت موقت، اسناد بین‌المللی، فقه شیعه، دادرسی کیفری.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۷-۱۵